

כהאי

ספר הזכרונות

יגאו בו לרסום הספר וזכרונות . כי כה החוקק את רבי לרסום . הרבנים
הראויים לנדולים ולקשנים . ולכל איש ישראל . ליתן לב עליהם . ועל
תקנם . לכבוד ה' אלהינו . ולכבוד הכרית . ושליח רחמנא אג' . לעשו
דגון ד' . כאשר חצוני לרסום . ובטוח אני שתהיה נושאת חן בעיני כל
רואיה . למען נשכיל את כל אשר נעשה . לאהבה וליראה . ולעשות דצון
קדם . ומלאכת שמים זו . מכורכת ה' תהיה בעיניכם ;

הספר הזה כולל עשרה זכרונות כוללים דינים רבים . השכיחים לשיעו
שומשי ישראל פלאי בגדים . ציצית שחיטה סדר קניית בשר ניקור
תולעים אפיית מצה חלב נכונה חמאה של עכויים סתם . יינם נדה וטבילה
שניולת כלים מאות הראש והזקן רבית נדרים שבועות שיש לבטלה
שנת כל ליט סלאכה חוהים . עיש עים מילה סתים תפלה נסיה דין
אסת שלום תית ועוד פרטים רבים שאי אפשר . מחובר מהנשר
הגדול עיד וקדיש הגאון . האסתי ושכבה: בגולה נוסתר אייק ונוריא
רבינו שמואל אכורה תצל אבריק וויניציאה בוסן תנית והרסי
והנגהינ . זה כשני סאות שנה שנדפס סלא שניאות על נייר שחור
אותיות מוסקסין . הוצאתיו לאור מחדש מונה מרוב השיבושין . מסדר
בהוספות נכבדות סמני זאב וואלף פרידמאן בהרב ר' שרמ
הודי בהרב זכר ה' ישראל יצחק ויל שהיה רומין וסיס הסיק מארני

נמצא לקנות אצל הסלחיד בואת הארדעסעט :

Friedman Wolf

Tarnow

Judengasse

שנת "יבא לציון גואלנו במהרה בימינו" לפ"ס .

שנת תשל"ט — ניו-יורק

הסמכילים דאי ה' אשר ברקו אחרים ואשר ידעו את דרך שחיטתם ובריקתם ולכן הרב או המורה הקרוב הקרוב אל א' סהכסמים אפי' רחוק ומתקרב בכתב ידו היו קרוב עליו הרבר לתקן ולגדור המרצה להסיר סכשול סדרך העם כי רבים הנכשלים בכמו אלה הרברים בעוהה מהם בלי בתנוון וסוהם שהמנהג הרע כבר עשאו בעיניהם היתור ואין חוששין לו. והתהלל תשלום ענין זה הוא שצריך להזכיר את הקצבים ולרום. על דבר הסינים שעושים בבשר הנשאר בבית המטבחיים שיהיו עשויים כתקנן שלא יוכלו לוייטם להחליף את הסהור בטמא היו ושלא להשאיר שם כלל וכלל שומן ובני סעים וכיוצא אפילו עיי' סימן שהרבר ידע שאין אלה הרברים וכיוצא בהם ראויים לקבלת סימן יפה ומתקיים ואין לסמוך עליו גם בעת הבאת הבשר סבית המטבחיים דכתיב ישראל עיי' כותי שיתנו עין יפה לראות דרך הלכות ולא יבא לכלל בשר שנתעלם סן העין.

ויש קצת סקוצות הנהגין לחתוך את הבשר בעירו בבית המטבחיים לחתיכות גדולות ואח"כ סביאין איתו לבית ישראל לסבור ואין דרך זה נקי סחשש איבור קרוב לשמות שרדע הוא שהתברא ניסי הסיוחרת לקצב עליה בשר נבלות ובהמות טמאית איא בלא שריו בשר שומן וחלב הדרבקים בה. ובשעת חיתוך החתיכות מעלין אותם ולא טוב הרבר. כי הסכנים כבר אפשר לקבוע ברוחק סוף שאין סן בכלי עץ אלא תריצין עליון ויורדין. ולכן ראוי לסנות הסנהג הזה ולדוהנהג כמו רוב ישראל שסביאין הרבעיות שלמים כמות שהם לבית ושם בסכין כשר ועל כלי כשר חותכים אותם לחתיכות גדולות וקטנות כצונגם.

גם יש לברוק אחרים על טיב הגקור. שמשוט הוא שכשם שאין סכנים סבוח לשחוט ער שויברקו איתו אם הוא סוסחה ויודע הלכות שחיטה ובריקה כראוי סן וקפי הוא שאין סכנים סנקר ואין סניחין לכל אדם לנקור ער שברוק יפה יפה אם הוא בקי בדבר שהרי יש בו משום כרת וצריך לחוש עליו ולרוח ולעמוד על כי שאומנתו בכך. כדי שגא תצא תקלה סתהת ירו שסא וצח או שסא לא לסר או שסא ססרה לסבור הבשר אשר לפניו ואינו נתן לב לעשות הגקור בקדקור כראוי ולכן ססבה אני אותה סקבקות שהקצב המוכר את הבשר אינו הסנקר אלא יש שם ססוך לו הצות א' או שתיים ובהם יושבים אנשים בקאים לנקר וקונין סזה הבשר וסביאין אותו לזה לנקרו ולהכשירו כרינו וזה נר' הנון וסנהג כשר ללמוד היכינו גם ראיתי בקצת סקוסות שאין נוסלים חוץ של דם סתחת שורש הלשון ולא ידעתי לסה. והוא נגר הרין המשוט ונס הוא ששוט שאין סולחין את הבשר קורס שיצרו ססנו את הקרסות והחושין האסורים ואם סלה ולא נסל בתחלה נוסלם אחר שנסלחו ויש סצריכים כדי קליסה ובוהו רברי אחרים סססרין ההכשר דראוי ואיכ צריכים הסנקרים לאודרה אודי אודרה ובריקה אחר בריקה ולא יולולו באסורין אחר שיהיו בקיאין בתחלה ברין ובהלכה סנפילת החושין והקרסות שהן אסורים ססש משום דם וסוהם ססשם חלב ואין ציל כאותם חלב ססש חושיונין עליהם כרת. שכל אדם צריך שיהיה לבו חרד על האסורין והסוגיא את דרבים יח כיתור שלא יהיה סכשילין חיו והם סוסכין עצמן עליו ונס כי לפעמים יראו איזה דבר בלתי סתוקן חיו אינם סרנישים בו. כי לאו כי"ע דינא נסירו וסוה נס ברינו נקור כי אין ידעו אותם אלא הרניל בהם היטב שאין זה דבר הלמד אלא בסראית העין וספי הסופחה הבקי בנקור כמו שכתב הרב בעל ההנהות זיל זה פעמים ולכן כל איש יהודי בסלאכתו שכרו סרובה כי נפצא ווכה וסוכה את הרבים.

גם יש לשים לב ולספק על ענין החתולים שלנו ההולכים בבית עם התרנגולים ופעמים הרבה סקופצים עליהם וסכין אותם בפרט עליו אוכל סוזה רוצה לקבוע וזה עומד עליו לדרסו חיון פשוט הוא נסור ובכיו זיל ביידי סיי' נזי שכל שבאין לדידי סידה זו לכיע חיישינן ואפילו כשנכנסים בליל של תרנגולים כתבו זיל שאין פעם ברור להתיר וספיו הרשביא שיש לחוש להם. ולסר שדבו בני תרבות רוחק הוא כמיש בתיה שהביא הרב זיל ולסר שאין לחוש כל שאין. אנו רואין ארמיסות סבחין באנו לדידי סחוקת רשיי ותוספות עם הרשביא זיל ולדידהו לעולם צריך בריקה אפילו אינו ניכר סבחין ולהרשביא צריך בריקה סבחין וכל שיראה אדרשם צריך בריקה כנגדו כמיש הרב זיל בכיו בססן הגוי ולכן אין צורך להצתיק לשונם ואם צאין אנו לדין ולספק הלכה הרבר ידע שהלכה כרבים שהם רשיי ותוס' זיל וכיש בציסור תורה ונס להרשביא זיל לעולם צריך בריקה סבחין חיוסם כבר בסלו דיני בריקות הללו כמיש זיל ואיכ כל א' ראוי לחוש לעצמו וללמוד לחברו לחודר ברבר ואם אירע דרסת